

National Strategi for Selvmordsforebyggelse i Grønland 2013-2019.

(Naalakkersuisoq for Sundhed & Infrastruktur)

Livet er dyrebart og vi ønsker alle sammen et liv kendetegnet af glæde, målbevidsthed og kærlighed.

Det er op til os at løfte vore svagheder i gensidig respekt, i fællesskab og ved at vi kommer hinanden ved, og vi tror på at alt er muligt hvis vi bruger vore kræfter rigtigt og meningsfuldt. Ansvar er et vigtigt ord. Fælles ansvar er et andet vigtigt ord.

Den nye nationale strategi for selvmordsforebyggelse ligger nu på bordet, og i denne sag er det oplagt, at fælles fodslag skal være nøgleordet i strategien.

Når nogen begår selvmord, er det altid usigeligt sørgeligt og det er svært at sætte ord på tabet over for efterladte familier, venner og andre pårørende.

Det er lige så sørgeligt, at det er blevet almindeligt at begå selvmord her i landet, og trusler om at begå selvmord er vidt udbredt ved skænderier blandt ægtefæller og familiemedlemmer, det er uacceptabelt. Vi må som samfund lære at bede om hjælp og lære hvordan vi kan sætte ord på vore følelser. Vi skal også lære at der ikke kun skal være plads til sjov og ballade når vi er sammen. Det at man sætter ord på sin sorg og vrede er den bedste lindring.

Af den grund er det et emne, vi drøfter i dag, ikke helt uden betydning, og vi vil først gerne herfra starte med at udtrykke vor medfølelse med de mange, der har oplevet en sorg, som vil mærke dem for resten af livet.

Hvis vi skal lægge en ny strategi, handler det først og fremmest om at udarbejde en konkret plan så hurtigt som muligt.

Blandt de ti fremsatte initiativer er der flere af interesse; mental sundhed, systematisk registrering af risikogrupper og risikoadfærd, fremme af styrket forskningsbaseret viden med videre, heriblandt styrkelse af arbejdet med koordineringen af initiativerne.

Det er vigtige initiativer, der fremsættes, og man kan kun ønske, at de får den tilsigtede virkning. Flere ressourcer – Naalakkersuisut må komme ud med et bud. Der bør være gennemsigthed i planen.

Målet er jo, at antallet af selvmord og selvmordsforsøg skal nedbringes.

Vi ved at disse skyldes personlige omstændigheder, som er svære at komme over – tanker om selvmord og fuldførte selvmord. Folk tror somme tider, at det er mentalt forstyrrede og sindsforvirrede, der begår selvmord. Vi har derfor svært ved at forstå, hvorfor man har lagt det Centrale Forebyggelsesudvalg ind under det psykiatriske område i sundhedsvæsenet? For det område, det drejer sig om, har ikke noget med sygdomme at gøre. Tværtimod er der viden, der viser at der er en sammenhæng mellem alkoholmisbrug og seksuelle krænkelser i hjemmet under barndommen og selvmord.

Der er brug for at folk bliver forberedt til at leve et liv med belastende oplevelser. Vi må alle sammen sørge for, at vi modnes som hele mennesker, at vi modnes fuldt ud på det fysiske og mentale plan.

Der skal arbejdes med robusthed – mental robusthed er noget som også vinder frem ude på folkeskolerne. Og ude på alle uddannelsesinstitutionerne. Arbejdet med personlig udvikling i folkeskolen er en god start.

Tryghed i barndommen er lige så vigtig. Den vigtigste udfordring i løbet af de første to år er omsorgssvigtede børn. I den forbindelse. I den forbindelse skal handlingsplanen for børn og unge fortsætte. Det er vigtigt at videreføre indsatsen for børn hele kysten, da det er så vigtigt at omsorg varetages fra graviditet til man bliver selvstændig. Derfor er det også vigtigt at kikke nærmere på jordemoder ordningen i Sundhedsvæsenet.

En gratis linje døgnet rundt – telefonisk og på nettet.

Vi mener, at der er behov for en sådan linje, og at den bør linkes til internettet. En linje, der giver plads til at stille alle mulige spørgsmål om tilværelsen.

Strategien kommer specielt ind på befolkningen i yderområderne, vi må sikre, at også de får samme muligheder som alle andre til at kunne rette en henvendelse. Disse bør udformes i et samarbejde med kommunerne.

Pårørende – der skal være et kriseberedskab

Der bør være et akut kriseberedskab ude på byerne og bygderne, når der sker et selvmord.

Det er udmærket, at der som led i undervisningen er et udviklingsarbejde i gang omkring rådgivning af studerende og omkring et psykologisk kriseberedskab, man kan kun håbe, at det bliver brugt flittigt.

Ud over myndighedernes systematiske indsatsområder bør vi også sætte lid til vore menneskelige styrker.

Vi bør have et tæt forhold til vore nærmeste, venner, kammerater og familier, for det er dem som følger med i vores liv og gør os stærke.

Naalakkersuisut siger at de har en vision om at denne strategi skal indgå i handleplaner overalt ude på kysten. Vi vil meget gerne indgå i disse drøftelser.

Beboelser med lokale forebyggelsesudvalg bør spille en central rolle.

Da den forrige redegørelse udkom, blev vi igen bekræftet om at fattigdom er en faktor, der direkte hæmmer et godt liv. Lad os derfor med alle midler bekæmpe fattigdom og lad os som samfund tale om hvad det er for nogle hjælpeforanstaltninger, der virker bedst, og om den hidtidige indsats i det hele taget har været tilfredsstillende. Det er den ikke efter vores mening.

Den nye SMS-rådgivning for børn er et udmærket skridt, og i den forbindelse gør

Børnerettighedsinstitutionen MIO et godt stykke arbejde, der nyder vores fulde opbakning

Vi mener også, at man i højere grad bør inddrage præsterne som ressourcer i det civile samfund, for det er jo deres gerning at styrke sjælelivet og ud fra troen holde budskabet om livets umådelige værd i live så vi kan blive styrket.

Embrace Life Council

Der findes en organisation i Nunavut, Canada, der bygger på livets umådelige værd, og som er initiativtager til en række projekter. Vi mener, at der er brug for en lignende organisation her i landet.

Dette indsatsområde kræver af os, at vi skal opfatte alle ting som komplementære størrelser.

Alkoholisme, hashmisbrug, vold, seksuelle krænkelser – ting, som vi ikke tolererer har noget med dette område at gøre. Handlinger må derfor være tværfaglige. Desværre rækker hidtidige indsatser ikke. Det er på tide, at vi alle tager del, vi skal ikke tænke egoistisk, vi skal tage omsorg for vore medmennesker.

Vi håber, og vi tror på, at livet her i landet bliver godt i fremtiden, et liv fri for afsky, et liv i fryd, et liv med latter, et robust liv hvor nye generationer hele tiden kommer til – et land, hvor der er plads til alle.

I den sidste tids arbejde om børns rettigheder af "Bedre børneliv" er prisværdigt, samt "NILLIASA"´s arbejde imod vold er meget, meget godt. Vi har stadig brug for kræfter – Tak.

Den strategi, vi står med i hånden, er et udmærket afsæt for de næste skridt, vi håber at Familieudvalget og Naalakkersuisut vil slå hovederne sammen. Vi henviser derfor strategien til videre behandling i udvalget.